

ROWEN, MARGARET W.

"Kel kõrvad on kuulda, kuulgu!" : [kiri Jaan Karklinile

[Narwa : Usupuhastuse Teerada]
1927

Tartu Ülikooli Raamatukogu: ARH A-108164

Trükise digitaalkoopia ehk e-raamatu tellimine (eBooks on Demand (EOD)) –miljonid raamatud vaid hiireklõpsu kaugusel rohkem kui kümnes Euroopa riigis!

Täname Teid, et valisite EOD!

Euroopa raamatukogudes säilitatakse miljoneid 15.–20. sajandi raamatuid. Kõik need raamatud on nüüd kättesaadavad e-raamatuna — vaid hiireklõpsu kaugusel 24 tundi ööpäevas, 7 päeva nädalas. Tehke otsing mõne EOD võrgustikuga liitunud raamatukogu elektronkataloogis ja tellige raamatust digitaalkoopia ehk e-raamat kogu maailmast. Soovitud raamat digiteeritakse ja tehakse Teile kättesaadavaks digitaalkoopiana ehk e-raamatuna.

Miks e-raamat?

- ➔ Saate kasutada standardtarkvara digitaalkoopia lugemiseks arvutiekraanil, suurendada pilti või navigeerida läbi terve raamatu.
- ➔ Saate välja trükkida üksikuid lehekülgi või kogu raamatu.
- ➔ Saate kasutada üksikterminite täistekstotsingut nii ühe faili kui failikomplekti (isikliku e-raamatukogu) piires.
- ➔ Saate kopeerida pilte ja tekstiosi teistesse rakendustesse, näiteks tekstitöötlusprogrammi-desse.

Tingimused

EOD teenust kasutades nõustute Te tingimustega, mille on kehtestanud raamatut omav raamatukogu. EOD võimaldab juurdepääsu digiteeritud dokumentidele rangelt isiklikel, mittekommertseesmärkidel. Kui soovite digitaalkoopiat muuks otstarbeks, palun võtke ühendust raamatukoguga.

- ➔ Tingimused inglise keeles: <http://books2ebooks.eu/odm/html/utl/en/agb.html>
- ➔ Tingimused saksa keeles: <http://books2ebooks.eu/odm/html/utl/et/agb.html>

Rohkem e-raamatuid

Seda teenust pakub juba tosin raamatukogu enam kui kümnes Euroopa riigis.

Lisainfo aadressil: <http://books2ebooks.eu>

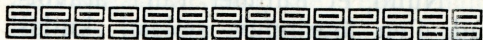
ARH A - 108164

„KEL KÕRWAD ON KUULDA, KUULGU!“

„Seepärast katsuge, kuidas teie Õieti hästi elate, ei mitte kui rumalad, vaid kui targad; ja pidage aega kalliks, sest päevad on pahad. Seepärast ärge olge rumalad, vaid mõistke, mis Issanda tahtmine on“. Ewes. 5,15-17.

„INIMENE EI ELA ÜKSPÄINIS
LEIWA ST, WAID INIMENE
ELAB KÕIGEST SEST, MIS JE-
HOWA SUUST WÄLA TULEB“

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Maniton str., 2428
Los Angeles, Calif.
20-al jaanuar. 1927.

Jaan Karklin
Masuti tän. 10, 8.
Narva — Eesti. Euroopa

Kallis vend Issandas!

„Sinu kiri no kohale jõudnud, ja Issand tahab et ma Europa sõidaks, et ühtki sammu ei saaks enne astunud, kuni ma saan sinna jõudma. Minul on võimata kõige üle paberi peale kirjutada, mis on räägitud teie rahutuste üle. Issand oleks minu läli ütelnud kõigile: **Olge rahulikud ja tundke et Mina olen Jumal**“.

Mina suure igatsusega sooviksin olla teiega, et teie võiksite tunda, mis Jumal oleks võinud teile teha. Ma oleksin Euroopa samal päeval sõitnud, kui mul oleks raha sõiduks.

Nüüd, et Fullmer raha äravõtnud, olen ärarippuv sellest, kudas teised suudavad mind aidata, et teie

juure sõita.

Kui teie võite mingisugusel teel mind aidata, minu reisis, siis teatage sellest traadi (telegrafi) teel, siis saan kohe väljasõitma, niipea kui teate on kättejõudnud.

Tunnen, et teie ei saa aru, mida ma olen teile kirjutanud. See seda enam äratab igatsust, et näha teid palest palge.

Ärge võtke ei ühtegi **ettevaatamata***) sammu, kuni mina saan tulnud ja teie tunnete mida Jumal saab teile tegema.

Tervitage õde Kristali minu poolt ja kõiki teisi kes on usus.

Teie kaastööline Jeesuses,

Margaret W. Rover.

* * *

Nende lühikeste ridade juurest ei või küll keegi lahkuda, ilma et mõt-
ted ei saaks juhitud, ühe või teise mõtte juure heas „Raamatus.“

Keegi on tunnud oma süadmes rääkivat, nende lühikeste tröösti sõ-

*) Õde Rowen teeb meid tähelepanelikudeks ainult ettevaatamata sammude astumiste eest, kuna ei pea mõistma, et üldse midagi ei pea ettevõtma.

nadele kaasa üht jutustust Luuka ev. 24, 13- edasi lugedes, ja ta soovib üht lühikest jutustust saadud muljest siin meelde tuletada.

Aastasadadesse on uinunud nende kahe, teel Emmausse, ruttaja sammud, aga veelgi kui kuulduks meie kõrvu see „jutuajamine,“ mille üle ka kord meie Jssand Jeesus nii huvitatud oli, ja Ta astus ligi, et osa võtta nende mõttevahetusest, lausudes: „Mis kõned need on, mis teie isekeskes kõnelete käies, ja olete kurvameelsed?“ Mehed, kes olid ühe kioedama pettumuse omas elus üleelanud ei suutnud ärauskuda, et peaks ka sarnasid siiski olema, kes ei tahtnud neile kaasa mõtelda, ja jüngrites petetuid ja häbisse saanuud näha. Tõesti, „üks“ see neile Tundmatu, sel silmapilgul, võis ainult „mitte teada“ et nad petetud son, seepärast pani neid Jeesuse küsimus imestama. Ta seletat nende kurvameelsuse ja pettumuse, nende kirjatundmatuse — rumaluse ja südame „pikalduse“ põhjuseks. Imestusega kuulevad mehed, et nad ei ollagi petetud, seda aga siiski ärauskuda ei suuda, muidu nad oleksid kohe

ruttanud sellest imehikust valgusest oma vendadele teatama. Samal ajal Jeruusalemas võitlesid pettumuse kaaslased — jüngrid, kes ei suutnud ärauskuda kuulust, et „Tema on ülestõusnud“ kaites üle uue pettumuse osaliseks saada; sest need, kes südivamalt olid Teda nõudnud, said suuremateks süüdlasteks peetud, ärauskuda aitamises, Jeesuse jumala Poja olevat. Siiski imehikud läbielamised Kristusega lühikestes 3½ aastal. evangeeliumi töös, olid neid nii ligi tõmmanud, et nad ei suutnud raskustes commandatud kogemusi ära salata. Kellelgi ei tulnud siiski meelde, et nende Õpetaja kuuleb ja näeb nende hida ja raskust. Keegi ei suutnud näha seda läbielamist Jumala kaitse all seisvat.

Teel olijad jõudsid aga alevi ligi. Kristus oli jõudnud neile äraseletada, et kõik, mis Kristuse juures sündinud, koguni kirjajärele on, ja armsaks saanud, tundmata, kaaslane teeb „enrast eemale minema.“ Jüngrid püüavad Teda suure pealeajamisega takistada, see veel enam liigutas Jeesuse südant nii, et Tema, kes ei väsi ega tüdi, lahkust, tröösti

ja abi pakkuda neile kellele seda inimesed on äratüdinenu teha, kes ei põlga ega häbene ka kõigelihtsaima ja kehvema, Teda armastaja lauda istuda ja leiba murda, igatses Ennast tunda anda, neile kes Teda teadmatalt armastasid, „ja Tema läks sisse nende juure jääma.“ Ja see sündis kui Ta nendega laudas istus ja leiba õnnistas ja murdis, siis peasesid nende silmad lahti ja nemad tundsid Teda, ja Tema kadus nende eest ära. Ja nad tõusid samal tunnil üles, et rutata tagasi Jeruusalema, nad olid äraunustanud oma väsimust, sest nende sees leegitses üks ülevalt süüdatud tuli, kõigest teatada oma vendadele, kes segaduses olid, ja neid „aidata“ teadmisega, et „Jssand on tõeste üles tõusnud.“ „Aga kui nad seda rääkisid, seisis Jeesus ise nende keskel ja ütles: „Rahu olgu teile!“ Üksi Tema, võis neile rahu nende segaduses ja läbikatsumises pakkuda. Üksi Tema võis nende mõistuse lahti teha, et nemad kirju mõistsid.“

Nüüd küsige eneselt: „Kes ütleks mulle, et need armsad, mere taga, ei ole Jssandat pettumuse päi-

vil „leivamurdmisest“ kui Emmause jüngrid äratunnud?“ — „Kes ütleks minule, et kui see nendest äraripuks, et nemad kümmekorda pike-mat teekonda ei võtaks samal tunnil ette, et seda imelikku valgust kaasa jagada meile siin?“ — „Kes ütleks minule, et Jssand ei saaks meie keskele ilmuma, nende armsate siia jõudmisega, rahu ja tundmise hallikana ja meile, kes oleme kui „rumalad ja südamest pikaldased“ andma ühesuguse mõistmise ja kirjatundmise?“ — „Kes ütleks mulle, et „vägise“ pealekäijatele Jssand saab abi keelama?“ —

„Kes võiks minule ütelda, et see kes täna Sarepta naise viisil „Elija“ palve peale, teda aidata, vastaks: „Nii tõeste kui Jehova su Jumal elab, ep ole mul kakukestki, kui aga peotäis jahu vakas ja pisut õli kruusis, ja vaata ma olen korjanud kaks haigu ja lähen ja teen sest leiba enesele ja oma pojale, et meie seda sööme, ja pärast sureme ära,“ tõeste ka oma sõnade järele Jumala õnnistusest ilma poleks jäänud ja nälga surnud?“ „Kes ütleks mulle, et Jumal nii kui Sarepta naist, kes

Elija nõu: „Ära karda . . . sest nõnda ütleb Jehova, Jsraeli Jumal: Jahu ei pea mitte vakast lõppema ega õli kruusist vähenema. . . .“ wastu võtis, ja põlgas ära Luciferi sosistusi, kes tahtis temalt rõõvida ligi tulnud õnnistuse ja elupikenduse aluse, ei võiks õnnistada oma sulase „Elija“ ja rahva pärast, et viimane kui Elijas, temale eesseisvat tööd Jumala auks, otsekui Karmelimäe sündmust laseks läbielada, et need „varjulolijad 7000“ kuuldes „Elija“ paevet: „Jehova! Abraami, Jsaaki ja Jsraeli Jumal! Saagu täna teada, et Sina oled Jumal Jsraelis ja et min olen su sulane, ja et ma su sõna peale kõik need asjad teinud“, ja tema tegusid nähes, tundmisele tulles, võiksid hüüda: Jehova on Jumal, Jehova on Jumal! ?“

Nii, armsad, tuletage meelde Jumala tegusi, tungides läbi ajajärkudest ja teie tõeste saate auliisi tõendusid leidma, et „inimene elab kõigest sest, mis Jehova suust välja tuleb“. A A M E N.

www.books2ebooks.eu